

Sygn. akt IV Ka 524/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r.

sprawy **B. M.**

syna L. i D. z domu K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 7 lipca 2017 r. sygnatura akt II K 387/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 524/17

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko B. M. oskarżając go o to, że:

w dniu 15 kwietnia 2017 roku w W., województwo (...), przy parkingu marketu N., usiłował dokonać rozboju na osobie P. M.. w ten sposób, że używając przemocy w postaci szarpania za włosy, przytrzymywania za włosy i uderzenia ręką w głowę wyżej wymienionej, czym spowodował obrażenia u kobiety w postaci powierzchownego urazu głowy z sińcem okolicy podoczołowej lewej bez utraty przytomności, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni, zażądał wydania telefonu komórkowego marki L. (...) o wartości 800 złotych, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na podjęte działania obronne przez pokrzywdzoną, czym działał na szkodę P. M., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 kk, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk, odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub w części ostatniej kary popełnił ponownie umyślne przestępstwo rozboju oraz przeciwko życiu lub zdrowiu, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3 września 2014 roku, w sprawie o sygnaturze akt II K 683/14 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za czyn z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 5 kwietnia 2014 roku do dnia 3 września 2014 roku i od dnia 20 listopada 2014 roku do dnia 18 grudnia 2016 roku, nadto zarzucanego czynu dopuścił się działając w sposób umyślny, dokonując zamachu na zdrowie pokrzywdzonej P. M., publicznie, z oczywiście błahego powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 7 lipca 2017 roku (sygn. akt II K 387/17) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. oskarżonego B. M. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że przyjął, iż używał on przemocy w postaci szarpania za włosy, przytrzymywania za włosy, przytrzymywania za twarz i szarpania, tj. występku z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i w zw. z art. 57a§1 kk w zw. z art. 64§2 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2017r. godz. 12.00 do dnia 7 lipca 2017r.;

III. na podstawie art. 57a§2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej P. M. nawiązkę w kwocie 1000 (jednego tysiąca) złotych;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. z Kancelarii Adwokackiej w W. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w kwocie 885, 60 złotych brutto;

V. zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania w stopniu mającym wpływ na treść wyroku, a to art. 202§1 kpk polegające na odstąpieniu od powołania biegłych psychiatrów dla wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego mimo, iż leczy się on psychiatrycznie i potrzeba taka wprost wynikała,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu winy i sprawstwa oskarżonego jedynie w oparciu o jego przyznanie się w sytuacji, w której pozostałe dowody w tym zeznania pokrzywdzonej tych wyjaśnień oskarżonego nie potwierdzały,

3. rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu, która w nie dość dostateczny sposób uwzględnia postawę oskarżonego w roku postępowania przygotowawczego i jurysdykcyjnego,

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu do ponownego rozpoznania a w przypadku uznania przez Sąd Okręgowy braku zasadności tego wniosku o

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu znacznie łagodniejszej kary pozbawienia wolności, nadto o zasądzenie na rzecz Kancelarii Adwokackiej kosztów brony udzielonej z urzędu, która w żadnej części nie została opłacona.

Apelację od wyroku wywiódł oskarżony zaskarżając wyrok - jak można wnioskować z treści uzasadnienia apelacji – w zakresie orzeczenia o karze podnosząc rażąco surowość kary, ponieważ nie uzyskał żadnej korzyści materialnej, nie zabrał pokrzywdzonej telefonu wobec podjęcia przez nią obrony, wyraził także skruchę i gotowość zapłaty zadośćuczynienia. Nadto przed zatrzymaniem legalnie pracował łożąc na utrzymanie konkubiny i dwojga małoletnich dzieci, zamierzał nająć mieszkanie i zamieszkać razem z konkubiną. Wobec powyższego wniósł o znaczne złagodzenie kary.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacje nie są zasadne.

Nie sposób podzielić zarzutu apelacji obrońcy zmierzającego do wykazania, iż doszło w toku procedowania przed sądem I instancji do naruszenia art.202§1 kpk poprzez odstępianie od przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów celem zweryfikowania stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Opinią biegłych psychiatrów zasięga się w sytuacji zaistnienia wątpliwości co do poczytalności oskarżonego, a wątpliwości takie nie wystąpiły. Ocena potrzeby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów winna być dokonana z uwzględnieniem wszystkich okoliczności ujawnionych w danym postępowaniu, a fakt korzystania przez skazanego z konsultacji psychologicznych i psychiatrycznych jest tylko jednym z czynników, które powinny być brane pod uwagę, bynajmniej jednak nie determinującym konieczności podjęcia takich czynności dowodowych (podzielając pogląd prawny wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2016 roku, II KK 350/16, Prok.i Pr.-wkł. 2017/1/11, KZS 2017/2/36). Oskarżony w toku postępowania nie zgłaszał faktu leczenia psychiatrycznego czy neurologicznego, a nawet negował fakt podobnego leczenia (protokoły wyjaśnień - k.27,133). Fakt korzystania z pomocy psychiatry oskarżony zgłosił dopiero na rozprawie 7 lipca 2017 roku (k.212) wskazując, że „w areszcie bierze leki psychotropowe w związku z nadpobudliwością i myślami samobójczymi” nie dokumentując tego w żaden sposób. Jeśli chodzi o obniżenie nastroju, stany depresyjne i trudności adaptacyjne związane z pozbawieniem wolności, to stanowią one naturalne jej konsekwencje, co nie świadczy o zaistnieniu podstaw do weryfikowania stanu zdrowia psychicznego oskarżonego korzystającego z pomocy obrońcy. Okoliczność ta nie wpływa również na ocenę poczytalności oskarżonego z daty czynu.

Nie jest trafny również zarzut apelacji zmierzający do wykazania, iż sąd I instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych ustalając sprawstwo oskarżonego w oparciu o jego przyznanie się i relację pokrzywdzonej. Zarzut ten zresztą nie został w żaden sposób uzasadniony poza wskazaniem, iż przyznanie się oskarżonego zapewne uwarunkowane jest anormalnymi cechami jego osobowości. Otóż z refleksyjnych wyjaśnień oskarżonego wniosku takiego nie sposób wyprowadzić (k.212) skoro rzeczowo i adekwatnie do relacji pokrzywdzonej (k.213) opisał przebieg zdarzenia negując jedynie używanie słów wulgarnych względem pokrzywdzonej.

Nie można również odnosząc się do zarzutu apelacji oskarżonego i jego obrońcy uznać orzeczonej kary za rażąco niewspółmiernie surową. Prawdą jest że działanie oskarżonego zakończyło się na etapie usiłowania ale ze względu na rezolutność pokrzywdzonej i podjętą obronę. Oskarżony odpowiada w ramach wielokrotnego powrotu do przestępstwa dopuszczając się chuligańskiego napadu na młodą kobietę niespełna dwa miesiące po opuszczeniu zakładu karnego będąc warunkowo przedterminowo zwolnionym z odbycia reszty kary za rozbój. Kara zatem choć obiektywnie surowa w wypadku oskarżonego jawi się jako łagodna i uwzględnia fakt przyznania się oskarżonego i negatywny stosunek do czynu, co wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k.250). Nawiązka zaś na rzecz pokrzywdzonej ma charakter obligatoryjny (art.57a§2 kk), zaś jej wysokość nie jest wygórowana mając na względzie traumę pokrzywdzonej związaną ze zdarzeniem.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 24 z późn. zm.) oraz §17 ust. 2 pkt 4 i §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz. U. z 2016 roku poz. 1714) zasadzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonych od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.